

Św. Zygmunt

«To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie»

NR XI/2006 (204)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

12 MARCA 2006

DRUGA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Z KSIĘGI RODZAJU Rdz 22, 1-2, 9-13, 15-18

OFIARA IZAAKA, CARAVAGGIO (1573, Caravaggio - 1610, Porto Ercole), ok. 1605, olejny na płótnie, 116x173 cm, kolekcja Piaseckiej-Johnson, Princeton; źródło: www.wga.hu

Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskaże».

A gdy przyszedł na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego. Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna».

Abraham obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to i nie szczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie tych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

PSALM RESPONSORYJNY^{Ps 116}

REFREN: **W kralnie życia będę widział Boga**

Nawet wtedy ufałem, gdy mówiłem:
«Jestem w wielkim ucisku».
Cenna jest w oczach Pana
śmierć świętych Jego.

REFREN: **W kralnie życia będę widział Boga**

O Panie, jestem Twoim sługą,
jam sługa Twój, syn Twej służebnicy.
Ty rozzerwałeś moje kajdany,
Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pana.

REFREN: **W kralnie życia będę widział Boga**

Wypełnił me śluby dla Pana
przed całym Jego ludem.
W dziedzińcach Pańskiego domu,
pośrodku ciebie, Jeruzalem.

REFREN: **W kralnie życia będę widział Boga**

Jezus przez chwilę ukazuje swoją Boską chwałę, potwierdzając w ten sposób wyznanie Piotra. Wskazuje także, że aby «wejść do swej chwały»^{Lk 24, 26}, musi przejść przez krzyż w Jerozolimie. Mojżesz i Eliasz widzieli^{257, 258} chwałę Boga na Górze; Prawo i prorocy zapowiedzieli²⁸⁶ cierpienia Mesjasza²⁸⁶. Męka Jezusa jest właśnie wolą Ojca: Syn działa jako Sługa Boży²⁸⁷. Por. Iz 42, 1. Obłok²⁵⁷ wskazuje na obecność Ducha Świętego: «Ukazała się cała Trójca: Ojciec w głosie, Syn jako człowiek, Duch w świetlistym obłoku»²⁸⁸. Św. Tomasz z Akwinu, *Summa theologiae*, III, 45, 4, ad 2: *Przemieniłeś się na górze, a Twoi uczniowie, na Ile byli do tego zdolni, kontemlowali Twoją chwałę, Chryste Boże, by gdy zobaczą Cię na krzyżu, zrozumieć, że Twoja męka była dobrowolna, i aby głosić światu, że Ty prawdziwie jesteś promienowaniem Ojca*²⁸⁹. Liturgia bizantyjska, Kontakion ze święta Przemienienia.

[Katechizm Kościoła Katolickiego, 555]

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO RZYMIAN^{Rz 8, 31b-34}

Bracia:

Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby nam wraz z Nim i wszystkiego nie darować?

Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czy Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

AKLAMACJA ^{Mt 17, 7} **Chwała Tobie, Królu wieków**

Z obłoku świetlanego odezwał się głos:

«To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie».

AKLAMACJA: Chwała Tobie, Królu wieków

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA^{Mk 9, 2-10}

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniące białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła.

I ukazał się im Eliasza z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni.

I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie». I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych.

PATRON TYGODNIA: ŚW. LUDWIKA DE MARILLAC

Ludwika urodziła się prawdopodobnie w Ferrières-en-Brie near Meux we Francji w 1591 jako córka radcy parlamentu francuskiego. Całą niemal młodość spędziła w internatach

zakonnych: najpierw w luksusowym siostr dominikanek z Poissy, gdzie przebywała do 13 roku życia, potem zaś w znacznie skromniejszym internacie w Paryżu. Za poradą krewnych wyszła za Antoniego Le Gras, sekretarza królowej Anny Medycejskiej. Nie miała jednak z nim szczęścia. Mąż był nerwowym, gwałtownym, nadto na skutek schizofrenii utracił intratną posadę. Zmarł młodo w 1625. Spotkała wtedy na swej drodze Wincentego a Paulo który stał się jej duchowym przewodnikiem na drodze ku doskonałości chrześcijańskiej.

Wincenty a Paulo ustanowił Ludwikę najpierw wizytantką bractw miłosierdzia. Ludwika wywiązała się z tego zadania bardzo dobrze, odwiedzając poszczególne placówki, instruując, usuwając nadużycia, zapalając do miłosierdzia. Wtedy Wincenty powierzył jej opiekę bezpośrednią nad «Córkami Miłości». Były to proste, wiejskie dziewczęta, które miały dobrą wolę, ale najczęściej nie miały pojęcia, jak się przy chorzy i ubogich zachować. W taki to sposób zrodziło się wielkie dzieło, nowa rodzina zakonna «Siostr Miłosierdzia», zwana popularnie **szarytkami**. Swoje śluby zakonne Ludwika złożyła w 1634, po czym napisała dla swych siostr regułę zakonną. Za dzień narodzin zgromadzenia uważa się jednak 25.iii.1642, kiedy to pierwsze cztery siostry, wraz z panią Le Gras, złożyły swoje śluby na ręce św. Wincentego. Jako Matka Przełożona Ludwika niezmordowanie przemierzała całą Francję umieszczając siostry w szpitalach, sierocińcach i innych instytucjach. Gdy zmarła w Paryżu, w 1660, mając 69 lat, rodzina zakonna szarytek opiekowała się ponad czterdziestoma domami we Francji. Następnie rozszerzyła się na cały świat.

Na chwałę ołtarzy Ludwika musiała długo czekać: beatyfikował ją Benedykt XV dopiero w 1920, a kanonizował Pius XI w 1934. Jan XXIII ogłosił św. Ludwikę patronką służby socjalnej (1960). Relikwie Świętej spoczywają w kaplicy domu macierzystego Siostr Miłosierdzia w Paryżu.

(Uroczystość 15 marca)

il. ŚW. LUDWIKA DE MARILLAC, DUCHANGE, Gaspard (1662, Paryż - 1757, Paryż); Źr.: www.katolsk.no

INFORMACJE PARAFIALNE

19.III (niedziela): Spotkanie dzieci klas II i ich rodziców przygotowujące do I Komunii św. o **18:00**.

Nabożeństwa wielkopostne w naszej parafii odprawiane są wg następującego porządku:

- ✠ Droga Krzyżowa – w każdy piątek Wielkiego Postu
 - ✱ dla dzieci o **15:45**;
 - ✱ dla dorosłych o **17:30**;
 - ✱ Dla młodzieży o **18:45**.

✠ Gorzkie Żale – w każdą niedzielę Wielkiego Postu – bezpośrednio po sumie.

✱ Chrzty w marcu w 3-cią niedzielę miesiąca, **19.III** na Sumie

✱ **26.III (niedziela)-29.III (środa): REKOLEKCE WIELKOPOSTNE.** Prosimy o takie zorganizowanie czasu, by znaleźć chwilę na duchowe przygotowanie się na Święta Wielkanocne. Szczegółowy program rekolekcji podany zostanie w przyszłym tygodniu.

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź I: **Mariusz Daniel NOWAKOWSKI**, kawaler z Cieciszewa, parafia tutejsza, i **Dorota WINIAREK**, panna z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Górze Kalwarii.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim tygodniu pożegnaliśmy z naszego grona:

śp. **Eugenia SZYMAŃSKA**, † 6.III.2006, l. 79

śp. **Danuta JANISZEWSKA**, † 5.III.2006, l. 73

Wieczne odpoczywanie racz Im dać Panie!

PRZEMIENIENIE PAŃSKIE

Stał na chmurach, cały w płomieniach
Z oczu wielkość Mu biła Boża,
A wzrok Jego potężny, miłosny,
Siegał w niebo, w głąb ziemi i morza.

Pod Nim w dole przelecieli uczniowie,
A po bokach dwaj mężowie świetlani,
Nad Nim Ojciec w otchłani ukryty,
U stóp góry wyznawcy zebrani.

On, co badał serc ludzkich tajniki,
Który losy na szali rozważał,
Po raz pierwszy od ziemi istnienia
Świętość Bożą nad ludźmi wyrażał.

PRZEMIENIENIE PAŃSKIE, Duccio, di Buoninsegna (ok. 1255, Siena - 1319, Siena), 1308-11, tempera na desce, 48x50,5 cm, National Gallery, Londyn; źródło: www.wga.hu

DROGA KRZYŻOWA

Stacja III JESUS PIERWSZY RAZ UPADA POD KRZYŻEM

Przykłonijmy, Wielbimy Cię i błogosławimy, Chryste, żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił raczył.

Wiem, że tylko Bóg mógł odkupić świat, ale Bóg, który przyoblekł ciało ludzkie.

Czy jest prawdziwym człowiekiem? Bóg nie upada, więc skoro upadł - jest i człowiekiem, bo ludzką rzeczą jest upadać, chociaż szatańską - trwać w upadku, poddać się zwątpieniu i myśleć, że nie jesteśmy zdolni już powstać, że nie ma siły, która mogłaby nas podźwignąć.

A więc: prawdziwy Bóg, który nie upada, i prawdziwy człowiek, który upada. Jestem spokrewniony z Nim przez moje człowieczeństwo, które wraz z Nim upada; ale On wspiera mnie przez swoje Bóstwo, które nieustannie podnosi i dźwiga moje człowieczeństwo.

W upadającym człowieku spostrzegam towarzysza mojej drogi życia; w dźwigającym się - dostrzegam Boga, który mnie podnosi i dźwiga. W Nim widzę mój obowiązek podnoszenia się i dźwigania.

Przyzywam Cię na pomoc we wszystkich moich upadkach, być Ty mnie podźwignął.

Ojcze nasz ...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami

Stacja IV JESUS SPOTYKA MATKĘ SWOJĄ

Przykłonijmy, Wielbimy Cię i błogosławimy, Chryste, żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił raczył

Nawet Jezus, choć był Bogiem, na tej ziemi musiał mieć pomoc Matki. Nawet człowiek mocny, pełen charakteru, siły, samodzielności niezwyklej, pewny siebie, musi dostrzec przy sobie taką siłę, delikatną, macierzyńską, której niekiedy usłuchać trzeba, warto, należyć.

I Jezus więc, doskonały Człowiek - ecce Homo - na drodze swego trudu kalwaryjskiego spotkał tę delikatną, subtelną siłę, która obecnością swoją doń przemawiała.

Wystarczyło, że przeszła, że stanęła. I że spojrzała.

Jakże często w naszym zuchwałym stylu życiowym odrzucamy od siebie wszystko, co zda się być uosobieniem miękkości. Jakże dobrze robimy, gdy zaufamy temu, co macierzyńskie, temu, co z matki, temu, co w duszy naszej z tej duchowej głębi serca.

Boć macierzyństwo to jest serce.

Matka - to serce. W trudzie krzyża

trzeba też odrobiny serca.

Chrystus spotykając Matkę swoją

pokazuje nam, że nie trzeba

gardzić sercem, że trzeba się

odwoływać do serca. I oto spotyka się serce

z sercem. Serce Dziecka z sercem Matki.

Tak jest w moim życiu osobistym. Tak jest też w dziejach ludzkości, tak jest w dziejach Kościoła, tak jest w codziennym moim obowiązku.

Szukam serca, szukam matki. Jaka to wielka radość, że to jest Matka Najświętsza, Matka Boga Żywego, Matka Słowa Wcielonego. Zabiegnę i ja drogę tej Matce i złączę swoje życie z Jej życiem, kroki mej drogi - z Jej drogą.

Ojcze nasz.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami

rozważania: Stefan kard. Wyszyński, Droga Krzyżowa dla pracowników pióra, 1959
ilustracje: DROGA KRZYŻOWA, z Boston Catholic Journal, 2005; źr.: www.boston-catholic-journal.com

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela i uroczystości
obowiązujące:

08:45, 10:30 (poza okresem letnich wakacji), **12:00** (suma), **18:00**

Święta pracujące:

08:45, 18:00

Dni powszednie:

07:30 (codziennie), **18:00** (piątek – sobota)

KSIĘŻA

Ks. Proboszcz mgr **Stefan KOTWIŃSKI**, Ks. Wikariusz **Marcin KLOTZ**

KANCELARIA PARAFIALNA

Dni powszednie:

tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02
08:00-09:30, 17:00-19:00

Niedziela i święta:

(z przerwą na Msze Św. i nabożeństwa)
nieczynna